Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Jomiru-Niculiță Veronica
Dosarul nr. 3r-770/25 (2-24050764-02-3r-12122025)

D E C I Z I E

19 ianuarie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Caşcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de reprezentantul Consiliului sătesc Colonița, Braghiș Vasile, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 noiembrie 2025, prin care s-a admis cererea de suspendare a actului administrativ individual, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Ghimp Viorel către Consiliul sătesc Colonița privind anularea actului administrativ,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 8 mai 2024, Ghimp Viorel a înaintat acțiune în contencios administrativ către Consiliul sătesc Colonița privind anularea deciziei nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente unor construcții din fosta fermă.

Concomitent cu acțiunea, reclamantul a solicitat suspendarea executării deciziei nr. 4/14 din 8 aprilie 2024.

În motivarea cererii de suspendare a actului administrativ, a indicat că există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil contestat și persistă pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 noiembrie 2025, s-a admis cererea depusă de Ghimp Viorel privind suspendarea executării actului administrativ individual.

S-a suspendat executarea deciziei de regularizare nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente unor construcții din fosta fermă, pînă la soluționarea cauzei în fond.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 5 decembrie 2025, prin intermediul poștei terestre, reprezentantul Consiliului sătesc Colonița, Braghiș Vasile a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de suspendare.

În motivarea recursului, partea recurentă a indicat că la pronunțarea soluției privind suspendarea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 „Cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferentei unor construcții din fosta fermă", instanța nu a constatat existența motivelor pentru suspendare prevăzut de art.172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ, invocând temei de suspendare prevederile art. art.172 alin. (2) lit. b) Cod Administrativ- existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Notează că conform extraselor din Registrul bunurilor imobile, Ghimp Viorel nu deține drepturi de proprietate sau alte careva drepturi reale în imobile/construcțiile căror terenuri aferente urmează a fi vândute.

De asemenea menționează că toate terenurile aferente construcțiilor expuse la vânzare-cumpărare prin decizia Consiliului sătesc Colonița nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 sunt proprietate a UAT Colonița. Prin urmare având în vedere că Ghimp Viorel nu deține careva drepturi în construcțiile indicate în decizia contestată, ultimului nu pot fi afectate careva drepturi.

Referindu-se la temeiul de suspendare, şi anume, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile consideră că concluzia instanței sub acest aspect este eronată ori, prin pericol eminent se prezumă 1) că acest pericol apare imediat şi inevitabil şi 2) urmează ca prejudiciul cauzat să fie ireparabil.

Partea recurentă susține că în situaţia când la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente proprietarilor construcțiilor careva prejudicii lui Ghimp Viorel nu sunt create ori, terenurile vor fi cumpărare de proprietarii construcțiilor prin achitarea costurilor acestor terenuri şi nu de Ghimp Viorel. Atât timp cât Ghimp Viorel nu deține careva drepturi în construcțiile vizate în decizia contestată, acesta nu poate pretinde la terenurile aferente construcțiilor.

În circumstanțele expuse, când Ghimp Viorel şi-a valorificat cota valorică consideră cererea de chemare în judecată privind anularea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 „Cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferentei unor construcții din fosta fermă" cât și cerința de suspendare a acestei decizii, un comportament de rea-credință a reclamantului, abuz de pretinsele drepturi în scopul şantajării autorității publice locale şi proprietarii construcțiilor amplasate pe terenurile acceptate spre vânzare.

În viziunea recurentului atât cerința privind anularea deciziei nr. 4/14 din 8 aprilie 2024, cât și cerința de suspendare a acestei decizii urmează a fi declarate inadmisibile.

De asemenea constată că la adoptarea soluției privind suspendarea deciziei nr. 4/14 din 8 aprilie 2024, instanța de fond nu a solicitat opinia proprietarilor construcțiilor amplasate pe terenurile aferente care se expun vânzării şi anume: SRL „Velstar", proprietarul construcției *****, Luchian Igor proprietarul construcției cu numărul

cadastral *****, SRL „Dana”, proprietarul construcției cu numărul cadastral *****, Negura Valentina proprietarul construcției cu numărul cadastral *****, Ababii Parascovia, Lungu Gheorghe şi Lungu Anatolie, proprietarii construcției cu numărul cadastral *****, Rău Sergiu proprietarul construcției cu numărul cadastral ***** în aşa fel fiind încălcate drepturile ultimilor.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 14 ianuarie 2026, avocatul Corceac Sorin în interesele intimatului Ghimp Viorel a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 noiembrie 2025.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la 12 decembrie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a emis încheierea recurată la 24 noiembrie 2025, fiind notificată recurentului la 26 noiembrie 2025 (f. d. 52 vol. II). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de reprezentantul Consiliului sătesc Colonița, Braghiș Vasile, la 5 decembrie 2025, prin intermediul poștei terestre (f. d. 53-76 vol. II)ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de reprezentantul Consiliului sătesc Colonița, Braghiș Vasile.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată la 8 mai 2024, Ghimp Viorel a înaintat acțiune în contencios administrativ către Consiliul sătesc Colonița privind anularea deciziei nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente unor construcții din fosta fermă.

Concomitent cu acțiunea, reclamantul a solicitat suspendarea executării deciziei nr. 4/14 din 8 aprilie 2024.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 noiembrie 2025, s-a admis cererea depusă de Ghimp Viorel privind suspendarea executării actului administrativ individual.

S-a suspendat executarea deciziei de regularizare nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente unor construcții din fosta fermă, pînă la soluționarea cauzei în fond.

Completul specializat, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 214 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de

judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative constituie o garanție a asigurării legalității, care intervine doar în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce presupune că actul era deja în vigoare), fie amânarea temporară a producerii acestora.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, *motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că analiza legalității și temeiniciei actului administrativ contestat urmează a fi realizată prin hotărârea judecătorească ce va fi pronunțată asupra fondului cauzei.

În ceea ce privește însă temeiurile invocate în susținerea cererii de suspendare a executării actului administrativ, se constată că, de la data comunicării sale, actul administrativ individual dobândește caracter obligatoriu, producând efecte juridice, îndeplinind nu doar o funcție de clarificare juridică și procedurală, precum și de autoritate de lucru decis, ci și funcția de titlu executoriu.

Interpretând corect dispozițiile art. 214 din Codul administrativ, instanța de fond corect a reținut că legiuitorul a instituit suspendarea executării actului administrativ individual ca o garanție a legalității, aplicabilă însă în mod excepțional, doar în situații-limită. Suspendarea reprezintă o măsură provizorie ce constă fie în întreruperea temporară a producerii efectelor juridice ale actului (care rămâne în vigoare), fie în amânarea temporară a acestor efecte.

Totodată, se reține că din interpretarea dispoziții art.172 alin. (2) din Codul administrativ, rezultă că cele două condiții nu trebuie întrunite cumulativ, fiind suficientă

constatarea uneia dintre ele. Totodată, existența suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ, precum și existența pericolului de producere a unui prejudiciu ireparabil, trebuie demonstrate în mod concret, prin probe pertinente, și nu doar afirmate prin simpla invocare a textelor legale. Prin urmare, aceste condiții nu se prezumă, ci incumbă reclamantului obligația de a le dovedi.

În acest sens, art. 93 alin.(1) din Codul administrativ consacră regula potrivit căreia fiecare participant la proces este ținut să probeze faptele pe care își întemeiază pretențiile și apărările.

Referitor la primul temei invocat, instanța de fond temeinic a precizat că argumentele reclamantului vizează, în esență, fondul cauzei, aspecte ce urmează a fi examinate ulterior, în cadrul judecății pe fond, după administrarea probatoriului și audierea participanților la proces.

Astfel, pentru a fi incident temeiul prevăzut de art.172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, este necesară existența unor împrejurări clare, obiective și neechivoce, de natură să genereze îndoieli serioase cu privire la legalitatea actului administrativ.

La acest segment, Completul judiciar evidențiază că instanța nu este chemată, în această etapă, să constate ilegalitatea actului, ci doar să verifice dacă există dubii temeinice care să justifice suspendarea executării acestuia. În speță, asemenea circumstanțe nu au fost demonstrate, reclamantul nefiind în măsură să convingă instanța asupra existenței unor vicii evidente de legalitate.

Simplele critici formulate de reclamant, potrivit cărora actul administrativ ar fi fost emis cu încălcarea legislației în vigoare, nu sunt suficiente pentru a fi calificate drept suspiciuni serioase și rezonabile. Actul administrativ beneficiază de prezumția de legalitate, de veridicitate și de autenticitate, iar în temeiul acestor prezumții este executoriu de drept și din oficiu, constituind el însuși titlu executoriu, fără a fi necesară învestirea cu formulă executorie, atâta timp cât instanța nu dispune suspendarea sau anularea sa.

Având în vedere că soluționarea cererii de suspendare nu implică o analiză aprofundată a fondului litigiului, ci doar o examinare sumară a aparenței dreptului, prima instanță just a conchis că nu au fost identificate suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea Deciziei nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 referitoare la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente unor construcții din fosta fermă.

Cu privire la cel de-al doilea temei, instanța de fond a reținut că pericolul iminent presupune existența unor circumstanțe concrete apte să genereze, prin executarea în continuare a actului administrativ individual, prejudicii ireparabile pentru destinatarul acestuia. Paguba iminentă vizează acele dispoziții ale actului care, odată puse în executare, ar produce un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat chiar și în ipoteza anulării ulterioare a actului.

Astfel, Colegiul judiciar enunță că prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune, așadar, evitarea unui prejudiciu material viitor, previzibil, care nu ar mai putea fi reparat în mod efectiv după soluționarea definitivă a litigiului.

Prin urmare, în raport cu obiectul actului administrativ contestat, prin care s-a acceptat vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente construcțiilor din fosta fermă, în

temeiul cererilor formulate de proprietarii construcțiilor, prima instanță temeinic a apreciat că executarea acestuia ar putea genera consecințe juridice ireversibile, susceptibile de a cauza prejudicii iremediabile, imposibil de înlăturat în eventualitatea anulării actului.

Pentru aceste considerente, just instanța de fond a conchis că sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea cererii de suspendare și dispune suspendarea executării Deciziei nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 privind vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente unor construcții din fosta fermă.

Referitor la argumentele recurentului, cu privire la temeiul suspendării actului administrativ, Colegiul judiciar le respinge ca neîntemeiate. Or, instanța constată că suspendarea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. 4/14 din 8 aprilie 2024 a fost dispusă în temeiul art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, iar nu în baza lit. a), astfel cum eronat susține recurentul. Aplicarea acestui temei presupune existența unui risc real și suficient de serios de producere a unui prejudiciu dificil sau imposibil de reparat, fără a fi necesară dovedirea certă și definitivă a producerii acestuia la această etapă procesuală.

Astfel, instanța de fond a apreciat corect că executarea imediată a actului administrativ, constând în vânzarea terenurilor aferente unor construcții, poate genera consecințe juridice ireversibile, prin transferul dreptului de proprietate către terți, fapt ce ar lipsi de efect util examinarea acțiunii în anulare.

Argumentele recurentului referitoare la inexistența drepturilor reale ale lui Ghimp Viorel asupra construcțiilor sau terenurilor vândute vizează fondul cauzei și legalitatea deciziei administrative contestate, urmând a fi analizate la soluționarea acțiunii principale. La etapa suspendării, instanța nu statuează definitiv asupra existenței sau inexistenței dreptului subiectiv pretins, ci verifică doar aparența de drept și riscul prejudiciului.

Prin urmare, susținerile privind lipsa calității materiale a reclamantului nu pot fundamenta respingerea cererii de suspendare.

Referitor la alegațiile recurentului privind pretinsa lipsă a prejudiciului ireparabil, instanța de recurs reține că pericolul iminent nu se reduce exclusiv la un prejudiciu patrimonial direct suferit de reclamant, ci poate consta și în afectarea ordinii juridice, a securității raporturilor juridice și în crearea unor situații de fapt greu reversibile. Vânzarea terenurilor pe durata litigiului este de natură să creeze asemenea consecințe, ceea ce justifică măsura provizorie a suspendării.

La fel, urmează a fi apreciate critic și afirmațiile recurentului privind comportamentul de rea-credință, șantaj sau abuz de drept din partea reclamantului, ca fiind simple aprecieri subiective, nesusținute de probe concludente. Exercitarea dreptului de acces la justiție și solicitarea suspendării unui act administrativ, în condițiile legii, nu poate fi calificată, prin ea însăși, drept abuzivă.

Cu privire la neparticiparea proprietarilor construcțiilor, Completul judiciar reține că procedura de examinare a cererii de suspendare are un caracter provizoriu și urgent, neimpunând citarea tuturor terților potențial interesați. Suspendarea actului nu soluționează fondul drepturilor acestora și nu aduce o atingere definitivă patrimoniului

lor, astfel încât nu se poate reține încălcarea drepturilor proprietarilor construcțiilor invocate de recurent.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de reprezentantul Consiliului sătesc Colonița, Braghiș Vasile este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 noiembrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de reprezentantul Consiliului sătesc Colonița, Braghiș Vasile.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 noiembrie 2025, prin care s-a admis cererea de suspendare a actului administrativ individual, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Ghimp Viorel către Consiliul sătesc Colonița privind anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia